

Č. 2714.

Okresní samospráva: I. Do okresního rozpočtu nelze pojmouti ani do vydání ani do příjmů položky, o nichž je předem jisto nebo pravděpodobno, že během rozpočtového období se neuskuteční. — II. Není nezákonné, vyslovil-li úřad dozorcí, že do rozpočtu okresního na rok 1922 nemají býti pojaty do úhrady úroky z rak. válečných půjček.

(Nález ze dne 1. října 1923 č. 13618.)

V ě c: Okresní správní komise v Ž. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran okresního rozpočtu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím vrátil žal. úřad stěžující si osk-i žádost za schválení vyšších přírážek okresních k úpravě rozpočtu v různých bodech, při čemž mimo jiné vyslovil, že nesprávně byly zařazeny do úhrady úroky z úpisů rakouských válečných půjček per Kč 148.500, s nimiž rozhodně jakožto s úhradou počítati nelze a na jejich vyloučení sluší bezpodmínečně trvati.

Stížnost do rozhodnutí toho podaná vytýká jemu nezákonnost, již spatřuje v tom,

1. že žal. úřad neprávem nařídil vyloučení úroků z úpisů rakouských válečných půjček z úhrady rozpočtu, jakoby šlo o papíry úplně bezcenné, ač při vyměřování dávky z majetku i v řízení pozůstalostním se vždy do aktiv bérou, a ač i zákon z 24. června 1920 č. 417 Sb. o 4. státní půjčce republiky čsl. v § 12 předepisuje, že rakouské válečné půjčky mají při vyměření daně z majetku započítávány býti 40% jmenovité hodnoty;

2. v rozpočtech obecních úroky ty byly ponechány, což odporuje zásadě jednotné praxe.

O stížnosti té uvážil nss toto:

Prvé námitce nelze přiznati důvodnosti proto, že nař. rozhodnutím to, co stížnost jemu podkládá, vůbec vysloveno nebylo. Žal. úřad neřekl, že úroky z rakouských válečných půjček třeba vyloučiti z aktiv proto, že jde o úroky z papírů bezcenných, nýbrž vyslovil jen tolik, že s úroky těmi jakožto s úhradou počítati nelze, t. j. že s určitostí lze předvídati, že během rozpočtového období 1922 splaceny nebudou.

Že by pak pro tento svůj výrok nebyl měl dostatečný podklad, resp. že by okolnost tato nebyla dostatečným důvodem pro vyloučení úroků těch z úhrady rozpočtu, stížnost sama ani netvrdí, ba s úspěchem by ani tvrditi nemohla, neboť již z pojmu rozpočtu jakožto rozvahy mezi příjmy a výdaji, jež v rozpočtovém období lze s pravděpodobností očekávati, plyne, že ani do příjmu ani do vydání rozpočtu nelze pojmati položky takové, o nichž již předem jest jisto nebo aspoň pravděpodobno, že během rozpočtového období se neuskuteční.

Než i druhou námitku uznal nss bezdůvodnou, neboť okolnost, že snad žal. úřad v jiných případech podobných rozhodl jinak, nemůže mítí na rozhodnutí přítomného sporu žádného vlivu.